

Отже, парламент є однією з гілок влади, що має зовсім різні повноваження у різних країнах, котрі залежать від державного устрою, форми правління та політичного режиму. Парламент може бути однопалатний та двопалатний, має різне найменування у Франції – Нижні Збори та Сенат, у Князівстві Монако – Національна Рада та в Україні – Верховна Рада. При зіставленні трьох демократичних країн ми бачимо, що у парламентсько-президентській республіці повноваження парламенту значно ширші ніж у президентській, і зовсім незначні у монархії.

При цьому, можна зазначити, що парламент має великий вплив на суспільне життя, формування органів влади, а також розробці та затвердженні державного бюджету. На сучасному етапі парламент має складний механізм, що дає йому змогу брати участь у формуванні інших органів влади та мати різноманітні зв'язки з іншими інститутами влади.

Список використаних джерел:

1. Конституційні акти Франції. повний текст конституції 1958 року із змінами, внесеними 23 липня 2008 року [електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://worldconstitutions.ru/?p=138>
2. Конституція князівства Монако від 17 грудня 1962 року [електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://worldconstitutions.ru/?p=144>
3. Конституція України Верховна Рада України; Конституція, Закон від 28.06.1996 № 254к/96-ВР [електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>
4. Черниловский З. М. Всеобщая история государства и права / З. М. Черниловский. – М. : Юристъ, 2001. – 576 с.

Максимчук А.С.

студент,

Науковий керівник: Бірюкова А.Г.

доктор юридичних наук, доцент,

Національний юридичний університет України імені Ярослава Мудрого

ЗАХИСТ ПРАВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ У СФЕРІ СПОРТУ: МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД

Захист прав інтелектуальної власності у сфері спортивної діяльності набуває широких масштабів у зв'язку із тим, що проведення спортивних змагань є важливим джерелом доходів для різних сфер вітчизняної економіки, починаючи зі сфери зайнятості й інфраструктури і завершуючи сферою туристичної діяльності. Більше того, зазначена тенденція тяжіє до постійного зростання завдяки розгортанню глобалізаційних процесів, наприклад, трудової міграції спортсменів. Саме тому належна правова основа з можливістю ефективного захисту прав інтелектуальної власності є необхідною передумовою для забезпечення інвестиційної привабливості сфери спорту зокрема і національної економіки в цілому.

Очікуючи своєї черги в натовпі вболівальників, які відвідують спортивні заходи для підтримки своїх улюблених команд, неможливо не помітити, що назви більшості найвідоміших світових спортивних арен отримали свою назву на честь видатних спортсменів або повністю чи частково містять найменування спонсорів команд. Такій розповсюдженості зазначених об'єктів сприяє міжнародна Мадридська система реєстрації товарних знаків, що адмініструється Міжнародним бюро Всесвітньої організації інтелектуальної власності. У спорті, як і в інших сферах комерційної діяльності, об'єкти, захищені товарним знаком мають особливу цінність, привертаючи увагу вболівальників. Адже подібне використання знаків прирівнюється до ефективної реклами продукції серед можливої цільової аудиторії, що в свою чергу приносить дохід компаніям, зацікавленим в інвестуванні коштів у зростаюче, талановите покоління спортсменів та покращенні спортивної інфраструктури.

Окремі особи можуть користуватися правами інтелектуальної власності для того, щоб контролювати застосування й запобігати несанкціонованому використанню певного зображення, з яким вони асоціюються. Наприклад, пози ямайського спринтера Усейна Болта на прізвисько «Блискавка», назва бренду взяття «Air Jordan», що належить зірці американського баскетболу Майклу Джордану, а також виразні позиції ніг англійського регбіста Джонні Уїлкінсона зареєстровані у якості торгівельних марок і визнані загальновідомими у багатьох країнах світу. Права на зазначені об'єкти у зв'язку з їх реєстрацією як торговельних знаків допомагають запобігти їх несанкціонованому комерційному використанню третіми особами без згоди їх власників.

У контексті телевізійної передачі даних авторське право й суміжні права забезпечують захист прав зацікавлених осіб від неправомірної ретрансляції передач, а також підтримують зв'язок між спортом, телебаченням та іншими засобами масової інформації. Телевізійні компанії витрачають значні кошти для отримання ексклюзивного права на трансляцію спортивних заходів, адже очікувані доходи від їх трансляції покривають зазначені витрати з можливістю отримання значного чистого прибутку. Наприклад, прибуток від трансляції футбольних матчів чемпіонату світу з футболу, проведеного у Південній Африці дорівнював \$ 3,7 млрд сукупно тільки в Сполучених Штатах Америки.

Отже, задля запобігання неправомірному використанню прав інтелектуальної власності, що належать спортсменам, інвестиційним і телевізійним компаніям, механізми захисту цих прав у сфері спорту потребують вдосконалення. По-перше, необхідно вдосконалити механізми захисту символів, емблем та назв подій в межах законодавства про торговельні марки. По-друге, ефективна система захисту від порушень прав інтелектуальної власності має бути створена. По-третє, захист від піратства в мережі Інтернет, що суворо порушує права інтелектуальної власності, зокрема, право на трансляцію спортивних подій, має стати одним із пріоритетних напрямків удосконалення законодавства у сфері інтелектуальної власності.

На сьогоднішній день комерціалізація сфери спорту набуває такого поширення, що конкуренція серед спортивних клубів та асоціацій з метою

отримання прибутку має місце не тільки на спортивному полі, а й поза його межами. Більшість спортивних клубів використовують об'єкти їх інтелектуальної власності у здійсненні комерційної діяльності в інших сферах, а саме у сфері мерчендайзингу, комп'ютерних ігор, ресторанного бізнесу тощо. Захист різних видів інтелектуальної власності може здійснюватися на різних підставах, таких як реєстрація прав, на основі двосторонніх і багатосторонніх угод із закріпленими умовами та термінами користування відповідними правами. Проте наразі правова основа захисту прав інтелектуальної власності у сфері спорту я досить слабкою і потребує подальшого вдосконалення.

Список використаних джерел:

1. IP and Sports – Background Brief [Electronic resource]. Access mode: http://www.wipo.int/pressroom/en/briefs/ip_sports.html (last access: 18.05.2017).
2. Kalamadi S. Intellectual Property and the Business of Sports Management. – Journal of Intellectual Property Rights, Vol 17, September 2012. – P. 437-442.
3. Werra J. Sport and Intellectual Property. – LGDJ, Bruylant and Schulthess, 2010.

Филипенко А.В.
*помощник юриста,
ООО «Арда-Трейдинг»*

МЕЖДУНАРОДНО-ПРАВОВЫЕ АСПЕКТЫ ГОСУДАРСТВЕННОЙ ГРАНИЦЫ УКРАИНЫ

Современное международное право запрещает односторонние, а тем более насильственные действия, связанные с изменением границ. Однако оно не исключает возможности мирного изменения границ по договоренности между сопредельными государствами, то есть путем заключения международных соглашений и в соответствии с принципами международного права. В то же время они могут быть установлены в результате издания внутригосударственного акта. Так, статья 2 Закона Украины «О государственной границе Украины», регулирующий порядок определения государственной границы, устанавливает, что государственная граница Украины определяется решениями Верховной Рады Украины, а также международными договорами Украины.

Международному праву известен феномен неопределенных границ, границ *de facto*, возникающих из-за отсутствия демаркации. Такие границы имеют место в Африке, на Азиатском континенте, а также в случае наличия неурегулированного пограничного спора [2].

В соответствии со статьей 3 Закона Украины «О государственной границе Украины» государственная граница Украины, если иное не предусмотрено международными договорами Украины, устанавливается:

- 1) на суше;